

Сега пушката ми бѣ въ ржцетѣ и не се бояхъ отъ никакви вълци.

Повикахъ съ силенъ гласъ коня. Бинго щомъ чу това, се спусна по неговитѣ следи. Азъ останахъ пакъ самъ и дълго чакахъ въ тъмнината.

По едно време се зададохъ и кучето и коня. Азъ го възседнахъ и подкарахъ. Бинго лаеше и тичаше напредъ радостенъ. Той разбираше що е направило.

Когато си отидохъ, казаха ми че следъ моето заминаване Бинго билъ много неспокоенъ. Той постоянно виелъ и тичалъ къмъ пжтя. Когато взело да се мръква, напустналъ дома и избѣгалъ. Като че върното ми куче *предчувствувало*, че съ менъ се е случило нещастие и тръгнало да ме дири.

Х. Спасовски

Земетресение.

Наредъ съ наводнението, земетресението е едно отъ най-голѣмитѣ природни бедствия, които постигатъ човѣчеството. Земетресения ставатъ по цѣлото земно кжлбо; въ нѣкои мѣста, обаче, ставатъ по-често и по-силно.

Земетресението става отъ действието на подземнитѣ сили. Нѣма нищо по-страшно и по-ужасно отъ земетресението. Когато стане наводнение, хората се качатъ по покривитѣ на кжщитѣ, по високитѣ дървета, на лодки и така се спасяватъ. При изригването на нѣкой вулканъ хората бѣгатъ далечъ отъ лавата на вулкана, за да се спасятъ. При земетресението, обаче нѣма никъде спасение, земята която ние отъ детинство знаемъ за неподвижна и неизменна, изведнажъ почва да се движи подъ краката ни, покрива се съ вглжбнатини, които всѣка минута могатъ да погълнатъ бѣгащитѣ. Затова презъ време на голѣми земетресения хората загиватъ съ хиляди.

Едно отъ най-страшнитѣ земетресения, което се е случвало нѣкога, е Лисабонското земетресение, което се е случило преди 170 години и разрушило съвършено градъ Лисабонъ.